

СУЧАСНІ ОЗНАКИ ЦИФРОВІЗАЦІЇ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я В УКРАЇНІ

CONTEMPORARY FEATURES OF HEALTHCARE DIGITALIZATION IN UKRAINE

У статті досліджено сучасні ознаки цифровізації охорони здоров'я в Україні як системного процесу трансформації суспільних відносин на основі цифрових технологій, електронних даних та інформаційно-комунікаційних систем. Обґрунтовано, що цифровізація не зводиться до функціонування електронної системи охорони здоров'я, а охоплює організаційні, управлінські, інформаційні, технологічні та правові зміни у цій сфері. Методологічну основу дослідження становлять системно-структурний, формально-юридичний методи та метод узагальнення, що дали змогу проаналізувати чинне законодавство, наукові підходи й актуальні емпіричні дані. Виокремлено сім сучасних ознак цифровізації: системний та інституціоналізований характер; поєднання централізованої бази даних із підключеними до неї електронними медичними інформаційними системами; зростання ролі аналітичних відомостей, сформованих на основі даних електронної системи охорони здоров'я, у публічному управлінні; розвиток пацієнтоцентричних цифрових сервісів та розширення можливостей реалізації прав пацієнта в електронній формі; поширення дистанційних способів надання медичної та реабілітаційної допомоги; посилення вимог до інформаційної безпеки і правових гарантій захисту даних про здоров'я; інтероперабельність інформаційних систем. Окремо визначено перспективні вектори подальшого розвитку цифровізації – застосування систем штучного інтелекту та наближення національного законодавства до вимог права ЄС щодо Європейського простору даних про здоров'я. Показано функціональний потенціал цифрової інфраструктури щодо підтримання стійкості та безперервності роботи системи охорони здоров'я в кризових умовах. Практична складова дослідження дала змогу співвіднести нормативно закріплені механізми цифрової трансформації з фактичними масштабами використання відповідної інфраструктури та сервісів в Україні. Наголошено, що використання агрегованих та аналітичних відомостей, сформованих на основі законно оброблюваних даних електронної системи охорони здоров'я, має поєднуватися з належними юридичними гарантіями права на охорону здоров'я і медичну допомогу, конфіденційності інформації про стан здоров'я та захисту персональних даних.

Ключові слова: охорона здоров'я, eHealth, електронна система охорони здоров'я, цифрові сервіси, захист персональних даних, телемедицина, штучний інтелект.

The article examines contemporary features of healthcare digitalization in Ukraine as a systemic process of transforming social relations through digital technologies, electronic data, and information and communication systems. It is substantiated that digitalization extends beyond the electronic healthcare system and encompasses organizational, managerial, informational, technological, and legal changes in this field. The methodological framework comprises systemic and structural, formal legal, and generalization methods used to analyse current legislation, scholarly approaches, and recent empirical data. Seven contemporary features are identified: its systemic

and institutionalized nature; the combination of a centralized database with connected electronic medical information systems; the growing role of analytical information generated from electronic healthcare system data in public governance; the development of patient-centred digital services and broader opportunities for patients to exercise their rights electronically; the expansion of remote methods of providing medical and rehabilitation care; strengthened requirements for information security and legal safeguards for health data; and interoperability of information systems. Prospective vectors include the use of artificial intelligence systems and the approximation of national legislation to EU law requirements concerning the European Health Data Space. The functional potential of digital infrastructure to support the resilience and continuity of the healthcare system in crisis conditions is also demonstrated. The practical component of the study made it possible to correlate the legally established mechanisms of digital transformation with the actual scale of use of the relevant infrastructure and services in Ukraine. The article emphasizes that aggregated and analytical information generated from lawfully processed data within the electronic healthcare system should be used in conjunction with appropriate legal guarantees of the right to health protection and medical care, confidentiality of health information, and personal data protection.

Key words: *healthcare, eHealth, electronic healthcare system, digital services, personal data protection, telemedicine, artificial intelligence.*

Вступ. Цифровізація охорони здоров'я в Україні на сучасному етапі вже не обмежується переведенням медичної документації в електронну форму чи автоматизацією окремих процесів. Вона охоплює трансформацію організації та надання медичної допомоги, публічного управління у сфері охорони здоров'я, інформаційної взаємодії між її суб'єктами, обробки даних про здоров'я та реалізації прав пацієнтів. Практичного значення набувають подальший розвиток електронної системи охорони здоров'я (далі – ЕСОЗ), забезпечення інтероперабельності інформаційних ресурсів, використання телемедичних технологій та цифрових інструментів аналізу даних, а також гарантування конфіденційності інформації про стан здоров'я і кібербезпеки. Актуальність дослідження посилюється необхідністю забезпечення стійкості системи охорони здоров'я в умовах воєнного стану та її подальшої інтеграції до європейського простору. Відповідні завдання узгоджуються зі Стратегією розвитку системи охорони здоров'я на період до 2030 року, схваленою розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17 січня 2025 р. № 34-р [1].

Окремі аспекти зазначеної проблематики вже стали предметом наукових досліджень українських учених. Так, деякі з них дослідили сучасний стан і перспективи розвитку єдиного медичного інформаційного простору, пов'язавши його розвиток із функціонуванням ЕСОЗ, електронними медичними записами, телемедициною, застосуванням штучного інтелекту та захистом медичної інформації [2, с. 55–56]. Інші науковці розглянули цифровізацію охорони здоров'я у взаємозв'язку з реформуванням її фінансування та звернули увагу на електронний документообіг, цифрові медичні платформи й телемедичні технології [3, с. 359–361]. Водночас вони наголошують, що цифровізації піддається вся система охорони здоров'я, а не лише медицина [3, с. 361]. У праці О. В. Батрин досліджено адміністративно-правове забезпечення розвитку єдиного медичного інформаційного простору, зокрема функціонування ЕСОЗ, доступ до її реєстрів, обмін медичною інформацією та захист персональних даних [4, с. 354–366]. В. В. Заборовський акцентує на проблемах конфіденційності медичної інформації та кібербезпеки в умовах воєнного стану [5, с. 545–552].

У зарубіжній правовій доктрині значна увага приділяється правовому режиму електронних даних про здоров'я, їх первинному та вторинному використанню, інтероперабельності інформаційних систем і контролю особи над власними даними. Зокрема, Т. Сокол, досліджуючи формування Європейського простору даних про здоров'я, наголошує на необхідності забезпечення балансу між ширшим використанням даних для суспільно значущих цілей та збереженням контролю суб'єкта даних над інформацією про власне здоров'я [6, с. 365–388]. Такий напрям досліджень має особливе значення для України з огляду на євроінтеграційний курс і необхідність поступового наближення національної цифрової інфраструктури охорони здоров'я до вимог Європейського Союзу щодо обміну, сумісності та захисту електронних даних про здоров'я.

Водночас наявні дослідження переважно присвячені окремим складовим цифровізації: функціонуванню ЕСОЗ та єдиного медичного інформаційного простору, електронним даним про здоров'я, телемедицині, фінансовому забезпеченню цифрової трансформації,

конфіденційності та кібербезпеці. Недостатньо дослідженим залишається комплексне визначення та правова характеристика сучасних ознак цифровізації охорони здоров'я в Україні, що дали б змогу розкрити її як цілісний процес трансформації медичної практики, публічного управління, інформаційної взаємодії та правового забезпечення цієї сфери. Саме вказаний проблематиці присвячено це дослідження.

Постановка завдання. Метою статті є визначення та правова характеристика сучасних ознак цифровізації охорони здоров'я в Україні з урахуванням актуальних технологічних, управлінських, безпекових та євроінтеграційних тенденцій розвитку цієї сфери. Для досягнення поставленої мети необхідно: з'ясувати зміст цифровізації охорони здоров'я та її співвідношення з автоматизацією окремих процесів; охарактеризувати нормативно-правові засади й сучасні тенденції розвитку ЕСОЗ, цифрових сервісів і телемедицини; визначити значення використання даних, їх правового захисту та інтероперабельності інформаційних систем; виокремити сучасні ознаки цифровізації; окреслити перспективи застосування систем штучного інтелекту, євроінтеграційного розвитку та функціональний потенціал цифрової інфраструктури в кризових умовах.

Результати дослідження. Для визначення сучасних ознак цифровізації охорони здоров'я насамперед необхідно розмежувати поняття «електронна охорона здоров'я» та «електронна система охорони здоров'я». Відповідно до ст. 3 Закону України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» (далі – Основи) електронна охорона здоров'я (е-здоров'я, eHealth) є системою взаємоприйнятних інформаційних відносин усіх суб'єктів сфери охорони здоров'я, що базуються на використанні цифрового середовища та інформаційно-комунікаційних технологій. Натомість ЕСОЗ визначено як інформаційно-комунікаційну систему, що забезпечує автоматизацію ведення обліку медичних послуг та управління інформацією про охорону здоров'я, у тому числі медичною інформацією [7]. Закон України «Про Національну програму інформатизації» визначає цифровізацію як процес впровадження цифрових технологій у всі сфери суспільного життя, а інформатизацію – як сукупність взаємопов'язаних організаційних, правових, політичних, соціально-економічних, науково-технічних, технологічних та виробничих процесів, спрямованих, зокрема, на впровадження інформаційно-комунікаційних і цифрових технологій [8]. Тому законодавчі дефініції не дають підстав для категоричного протиставлення цифровізації та інформатизації. У межах цього дослідження цифровізацію охорони здоров'я доцільно відмежовувати насамперед від автоматизації окремих робочих процесів, оскільки вона охоплює комплексне впровадження цифрових технологій у різні складові функціонування системи охорони здоров'я.

На нашу думку, першою сучасною ознакою цифровізації охорони здоров'я в Україні є її системний та інституціоналізований характер. Цифрові технології сьогодні інтегровані у механізм функціонування галузі, а їх застосування має нормативно визначену основу. Правову інституціоналізацію цього процесу підтверджує закріплення у законодавстві понять електронної охорони здоров'я, ЕСОЗ, телемедицини, телемедичної мережі, телеметрії, телемедичних засобів і методів, а також спеціальних правил функціонування ЕСОЗ у ст. 24-2 Основ [7]. Крім того, ст. 4 Основ відносить до принципів охорони здоров'я формування єдиного медичного інформаційного простору на засадах інтероперабельності, інтегрованості та впровадження інструментів електронної охорони здоров'я [7]. Механізм функціонування ЕСОЗ деталізовано постановою Кабінету Міністрів України від 25 квітня 2018 р. № 411 [9]. Отже, цифрова складова стала одним із важливих елементів організаційного та інформаційного забезпечення функціонування системи охорони здоров'я.

Другою ознакою є архітектура ЕСОЗ, що поєднує центральну базу даних із підключеними до неї електронними медичними інформаційними системами, між якими забезпечується автоматичний обмін інформацією, даними і документами через відкритий програмний інтерфейс [7; 9]. Такий підхід дає змогу суб'єктам господарювання у сфері охорони здоров'я працювати через різні підключені електронні медичні інформаційні системи, зберігаючи взаємодію у спільному національному інформаційному середовищі. В. І. Теремецький та співавтори відносять технічну архітектуру, інформацію, нормативно-правове забезпечення, медичні послуги та управління до взаємопов'язаних складових єдиного медичного інформаційного простору [2, с. 59–60]. Емпіричні показники підтверджують масштаб цієї трансформації: наприкінці 2025 р. українська цифрова інфраструктура eHealth охоплювала понад 49 тис. медичних та аптечних закладів і 475 тис. медичних та фармацевтичних працівників [10], а у квітні 2026 р. в ЕСОЗ зберігалася інформація про здоров'я 34,6 млн осіб, тоді як кількість електронних медичних записів перевищила 5 млрд [11]. Це свідчить про перехід від локальної автоматизації до загальнонаціональної цифрової інфраструктури охорони здоров'я.

Третьою ознакою є зростання ролі інформаційно-аналітичних відомостей, сформованих на основі даних, внесених до ЕСОЗ, у публічному управлінні та поступовий розвиток управління на основі даних (data-driven governance). Такі відомості можуть використовуватися для оцінювання діяльності надавачів медичних послуг, фінансування, планування, моніторингу якості та прийняття управлінських рішень за умови дотримання встановленого законодавством режиму обробки персональних даних та медичної інформації. За даними ВООЗ, розвиток eHealth дав змогу пов'язати пацієнта з конкретним надавачем первинної медичної допомоги та автоматично обчислювати показники діяльності на підставі поточних відомостей, внесених медичними працівниками до системи [12, с. 2]. У серпні 2024 р. НСЗУ за технічної підтримки ВООЗ впровадила автоматизований аналітичний звіт eHealth, що дає змогу аналізувати показники роботи закладів та окремих лікарів без додаткового звітування медичних працівників [12, с. 7]. ВООЗ також рекомендує використовувати електронні дані для стратегічного планування, укладення договорів, фінансування та забезпечення підзвітності [12, с. 10].

Четвертою ознакою є розвиток пацієнтоцентричних цифрових сервісів та розширення можливостей реалізації прав пацієнта в електронній формі. Стаття 24-2 Основ пов'язує функціонування ЕСОЗ, зокрема, із забезпеченням можливості використання пацієнтами електронних сервісів для реалізації їхніх прав [7]. Електронний рецепт, електронне направлення, медичні висновки та інші електронні сервіси, а також електронні медичні записи широко застосовуються у взаємодії пацієнта із системою охорони здоров'я. Показовим є масштаб застосування електронного рецепта: станом на травень 2026 р. в ЕСОЗ було створено понад 111,8 млн е-рецептів, з яких 106,9 млн – у межах державної програми реімбурсації [13]. Важливим етапом є також розвиток особистого кабінету пацієнта, який забезпечує доступ до інформації та документів у центральній базі даних і використання електронних сервісів [9]. Станом на 13 березня 2026 р. Кабінетом пацієнта користувалися понад 100 тис. осіб [14].

П'ятою ознакою є поширення дистанційних способів надання медичної та реабілітаційної допомоги. Стаття 3 Основ визначає телемедицину як комплекс дій, технологій та заходів, що застосовуються для надання пацієнтам медичної та/або реабілітаційної допомоги в дистанційний спосіб, і прямо відносить її до складових електронної охорони здоров'я [7]. Відповідно до ст. 35-6 Основ така допомога може надаватися шляхом телеконсультування (телевідеоконсультування), теледіагностики разом з обстеженням, телереабілітації та із застосуванням інших методів, що не суперечать законодавству [7]. Отже, йдеться не лише про використання технічних засобів дистанційного зв'язку, а про нормативно врегульований спосіб надання медичної та/або реабілітаційної допомоги, за якого інформаційно-комунікаційна інфраструктура забезпечує взаємодію між пацієнтом, медичними працівниками та/або фахівцями з реабілітації. В. І. Теремецький та співавтори пов'язують розвиток телемедицини з підвищенням доступності медичної допомоги, дистанційною діагностикою, консультуванням, лікуванням і реабілітацією [2, с. 57].

Шостою ознакою є посилення вимог до інформаційної безпеки та правових гарантій захисту даних про здоров'я. Зростання обсягу накопичених даних і кількості суб'єктів, які з ними взаємодіють, збільшує ризики неправомірного доступу, втрати, незаконного поширення чи іншої неправомірної обробки інформації. Стаття 24-2 Основ встановлює правила доступу до відомостей про пацієнта в ЕСОЗ та передбачає їх захист відповідно до законодавства про персональні дані й захист інформації [7]. Стаття 7 Закону України «Про захист персональних даних» установлює особливі вимоги до обробки даних, що стосуються здоров'я, та передбачає, зокрема, можливість їх обробки в цілях охорони здоров'я для функціонування ЕСОЗ за визначених законом умов [15]. Отже, розширення можливостей використання даних має супроводжуватися належними гарантіями їх конфіденційності, цілісності, доступності та кіберзахисту.

Сьомою ознакою є інтероперабельність інформаційних систем у сфері охорони здоров'я. Інтероперабельність закріплена серед засад формування єдиного медичного інформаційного простору у ст. 4 Основ [7], а ст. 24-2 Основ передбачає електронну інформаційну взаємодію ЕСОЗ з іншими державними інформаційними ресурсами для реєстрації та верифікації даних пацієнтів [7].

Окремим перспективним напрямом подальшої цифровізації охорони здоров'я є впровадження інтелектуальних технологій, передусім систем штучного інтелекту. В. І. Теремецький та співавтори визначають два перспективні напрями їх застосування у сфері охорони здоров'я: безпосередньо в медичній практиці, зокрема для підвищення швидкості й точності діагностики, та в організації функціонування системи охорони здоров'я шляхом аналізу значних обсягів інформації і підтримки управлінських рішень [2, с. 57–58]. Водночас використання таких технологій

актуалізує етичні та правові питання безпеки пацієнта, конфіденційності медичної інформації, прозорості алгоритмів і розподілу відповідальності [2, с. 58]. Використання таких систем потребує належного правового регулювання з урахуванням зазначених ризиків.

Водночас європейська інтеграція становить важливий вектор подальшого розвитку цифрової охорони здоров'я в Україні. Регламент (ЄС) 2025/327 про Європейський простір даних про здоров'я (European Health Data Space – EHDS), який загалом застосовуватиметься з 26 березня 2027 р. із подальшим поетапним запровадженням окремих положень, формує правову основу доступу до електронних даних про здоров'я, їх транскордонного обміну, первинного та вторинного використання [16]. Для України наближення законодавства до права ЄС потребуватиме врахування відповідних вимог щодо сумісності, доступу, обміну та захисту електронних даних про здоров'я. Отже, євроінтеграційний напрям доцільно розглядати як вектор подальшого розвитку цифровізації, а інтероперабельність – як уже сформовану характеристику національної цифрової інфраструктури охорони здоров'я.

Окремого значення набуває функціональний потенціал цифрової інфраструктури щодо підтримання стійкості та безперервності функціонування системи охорони здоров'я в кризових умовах. Значення цього чинника особливо зростає в умовах триваючої збройної агресії: станом на травень 2026 р. ВООЗ верифікувала понад 3000 атак на охорону здоров'я в Україні від початку повномасштабного вторгнення [17]. За таких обставин централізоване зберігання електронних медичних записів, можливість доступу до них у різних закладах за встановлених законом умов, електронні рецепти та направлення, телемедичні технології й дистанційні сервіси можуть сприяти збереженню безперервності медичних та управлінських процесів. У суміжному контексті дослідження економіко-правової резильентності міст вітчизняні вчені пов'язують її із забезпеченням безперервного функціонування медичної інфраструктури та здатністю місцевих систем охорони здоров'я адаптуватися до підвищеного навантаження; серед напрямів модернізації цієї сфери авторами також згадується впровадження цифрових сервісів [18, с. 216–218]. Отже, цифрову інфраструктуру доцільно розглядати як один із інструментів підтримання стійкості системи охорони здоров'я, а не ототожнювати стійкість із самостійною ознакою цифровізації.

Висновки. Проведене дослідження дає підстави визначити цифровізацію охорони здоров'я в Україні як системний, інституціоналізований і нормативно врегульований процес трансформації відносин у цій сфері на основі цифрових технологій, електронних даних та інформаційно-комунікаційних систем. Її зміст охоплює зміни в організації та наданні медичної допомоги, публічному управлінні, інформаційній взаємодії між суб'єктами сфери охорони здоров'я, реалізації прав пацієнтів і правовому режимі даних про здоров'я та медичної інформації.

За результатами дослідження виокремлено сім сучасних ознак цифровізації охорони здоров'я в Україні: 1) системний та інституціоналізований характер; 2) поєднання централізованої бази даних із підключеними до неї електронними медичними інформаційними системами; 3) зростання ролі інформаційно-аналітичних відомостей, сформованих на основі даних ЕСОЗ, у публічному управлінні та розвиток управління на основі даних; 4) розвиток пацієнтоцентричних цифрових сервісів та розширення можливостей реалізації прав пацієнта в електронній формі; 5) поширення дистанційних способів надання медичної та реабілітаційної допомоги; 6) посилення вимог до інформаційної безпеки та правових гарантій захисту даних про здоров'я; 7) інтероперабельність інформаційних систем. Водночас застосування систем штучного інтелекту та наближення національного регулювання до вимог Європейського простору даних про здоров'я доцільно розглядати як перспективні вектори подальшого розвитку цифровізації, а підтримання стійкості й безперервності функціонування системи охорони здоров'я в кризових умовах – як важливий функціональний потенціал цифрової інфраструктури.

Зростання ролі агрегованих та аналітичних відомостей у публічному управлінні потребує одночасного забезпечення законності їх обробки, конфіденційності, цілісності та безпеки.

Подальший розвиток цифровізації охорони здоров'я має здійснюватися на засадах пацієнтоцентричності, за яких технологічна ефективність поєднується з належним забезпеченням права особи на охорону здоров'я і медичну допомогу, конфіденційності інформації про стан здоров'я та захисту персональних даних. Пріоритетними напрямками вдосконалення правового регулювання є забезпечення інтероперабельності інформаційних ресурсів, формування правових засад використання систем штучного інтелекту у сфері охорони здоров'я, удосконалення механізмів кіберзахисту ЕСОЗ, а також поступове наближення національного законодавства до вимог права Європейського Союзу щодо Європейського простору даних про здоров'я.

Перспективи подальших наукових розвідок доцільно пов'язати з дослідженням правового режиму вторинного використання електронних даних про здоров'я, розподілу юридичної відповідальності у разі використання систем штучного інтелекту під час прийняття клінічних або управлінських рішень, меж автоматизованої обробки інформації про стан здоров'я та правових механізмів транскордонного обміну такими даними в умовах інтеграції України до Європейського Союзу.

Список використаних джерел:

1. Про схвалення Стратегії розвитку системи охорони здоров'я на період до 2030 року та затвердження операційного плану заходів з її реалізації у 2025–2027 роках : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 17.01.2025 № 34-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/34-2025-%D1%80#Text> (дата звернення: 11.08.2026).
2. Teremetskyi V. I., Frolova O. H., Batryn O. V., Myrza S. S., Matviichuk A. V., Ryzhenko O. S. Vectors of development of the unified medical information space. *Georgian Medical News*. 2024. № 6 (351). P. 55–60. URL: https://www.geomednews.com/Articles/2024/6_2024/55-60.pdf. (дата звернення: 11.08.2026).
3. Музика-Стефанчук О. А., Стефанчук М. О., Якимчук Н. Я. Система охорони здоров'я в умовах цифровізації та реформування фінансування. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2023. № 5. С. 359–365. DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2023.05.64>.
4. Батрин О. В. Адміністративно-правове забезпечення розвитку єдиного медичного інформаційного простору. *Вісник Кримінологічної асоціації України*. 2024. № 1 (31). С. 354–366. DOI: <https://doi.org/10.32631/vca.2024.1.29>.
5. Заборовський В. В. Виклики та перспективи застосуванні інноваційних технологій в сфері охорони здоров'я (трансплантологія і ДРТ) та проблеми забезпечення конфіденційності медичної інформації у воєнний час. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2025. № 2. С. 545–552. DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2025.02.81>.
6. Sokol T. European Health Data Space, Use of Data and Data Subjects' Control over Their Own Health Data: Can an Opt-Out Restore the Balance? *European Journal of Health Law*. 2024. Vol. 31, Issue 4. P. 365–388. DOI: <https://doi.org/10.1163/15718093-bja10131>.
7. Основи законодавства України про охорону здоров'я : Закон України від 19.11.1992 № 2801-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2801-12#Text> (дата звернення: 11.08.2026).
8. Про Національну програму інформатизації : Закон України від 01.12.2022 № 2807-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2807-20#Text> (дата звернення: 11.08.2026).
9. Деякі питання електронної системи охорони здоров'я : постанова Кабінету Міністрів України від 25.04.2018 № 411. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/411-2018-%D0%BF#Text> (дата звернення: 11.08.2026).
10. Цифрова трансформація охорони здоров'я: підсумки 2025 року. Міністерство охорони здоров'я України. 30.12.2025. URL: <https://moz.gov.ua/uk/cifrova-transformaciya-ohoroni-zdorov-ya-pidsumki-2025-roku> (дата звернення: 11.08.2026).
11. В ЕСОЗ кількість електронних медичних записів сягнула понад 5 млрд. Електронна система охорони здоров'я. 09.04.2026. URL: <https://ehealth.gov.ua/2026/04/09/v-esoz-kilkist-elektronnyh-medychnyh-zapysiv-syagnula-ponad-5-mlrd/> (дата звернення: 11.08.2026).
12. Sanotska I., Vodanyk A., Demeshko O., Cairns D., Habicht J., Kasekamp K., Jurgutis A., Dedeu A. Ukraine's journey to data-driven primary health care. *World Health Organization Regional Office for Europe*, 2026. 11 p. URL: <https://www.who.int/europe/publications/m/item/ukraine-ukraine-s-journey-to-data-driven-primary-health-care> (дата звернення: 11.08.2026).
13. В ЕСОЗ створено понад 111 мільйонів е-Рецептів. Електронна система охорони здоров'я. 14.05.2026. URL: <https://ehealth.gov.ua/2026/05/14/v-esoz-stvoreno-ponad-111-miljoniv-e-retseptiv/> (дата звернення: 11.08.2026).
14. Кабінет пацієнта: понад 100 тисяч українців уже користуються сервісом в ЕСОЗ. Міністерство охорони здоров'я України. 13.03.2026. URL: <https://moz.gov.ua/uk/kabinet-pacyienta-ponad-100-tisyach-ukrayinciv-uzhe-koristuyutsya-servisom-v-esoz> (дата звернення: 11.08.2026).
15. Про захист персональних даних : Закон України від 01.06.2010 № 2297-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2297-17#Text> (дата звернення: 11.08.2026).
16. Regulation (EU) 2025/327 of the European Parliament and of the Council of 11 February 2025 on the European Health Data Space and amending Directive 2011/24/EU and Regulation (EU)

2024/2847. *Official Journal of the European Union*. 05.03.2025. URL: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2025/327/oj> (дата звернення: 11.08.2026).

17. 3000 attacks on health care in Ukraine verified by WHO since full-scale invasion. *World Health Organization*. 08.05.2026. URL: <https://www.who.int/europe/news/item/08-05-2026-3000-attacks-on-health-care-in-ukraine-verified-by-who-since-full-scale-invasion> (дата звернення: 11.08.2026).

18. Теремецький В. І., Подзіров А. О., Логвиненко Б. О., Литвин С. Й. Правове регулювання медичного туризму в Україні як чинника резильєнтності та повоєнного відновлення : монографія / за наук. ред. В. І. Теремецького. Київ : НДІ ППіП ім. акад. Ф. Г. Бурчака НАПрН України, 2026. 253 с. DOI: <https://doi.org/10.71404/law-medtour-ua>.

Дата першого надходження статті до видання: 07.05.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 29.05.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 15.06.2026